

RAZGOVOR Dijana Vidušin, dobitnica Zlatne Arene za glavnu žensku ulogu na Puskome filmskom festivalu

San je s filmom biti u Areni

Nekako mi je brzo došlo - ta projekcija filma u Areni u smislu nekog priznanja, držim da je takvo nešto potrebno svakomu glumcu

Paola ALBERTINI

Zlatnom Arenom za najbolju glavnu žensku ulogu ovjenčana je na ovogodišnjem Filmskome festivalu u Puli Dijana Vidušin. Glumom se bavi od djetinjstva, a na ADU u Zagrebu diplomirala je 2005. godine.

Nakon diplome postaje članica Drame splitskoga HNK, gdje ostvaruje niz zapaženih uloga, a za ulogu Grube u predstavi »Skup« nagrađena je Nagradom hrvatskoga glumišta i nagradom Zlatni smijeh na Danima satire. Od 2008. članica je ansambla GDK »Gavella« u Zagrebu.

Ova mlada Puljanka nagradu na ovogodišnjemu Puskome festivalu dobila je za »šarmantnu i duhovitu glumu kojom je osobito prirodnošću ostvarila lik urbane djevojke u dilemama koje donosi suvremena svakodnevica« u filmu Pave Marinkovića »Ljubavni život domobrana«.

O iskustvu rada na filmu, ali i o daljnjim planovima, porazgovarali smo s Dijanom Vidušin po završetku 56. pulskog festivala.

Scenarij za konkretnoga glumca

■ Redatelj i scenarist filma »Ljubavni život domobrana« Pavo Marinković kazao je da je, pišući scenarij za film, imao na umu Nenada Cvetka i Vas kao glumački par. Što to za Vas kao mladu glumicu znači?

- Pa mislim da je to super, a to je i Pavo rekao, da ako se misli na konkretnog glumca, da se stvari u scenariju bolje odvijaju, odnosno lakše je te likove napraviti konkretnijima. S te strane, smatram da je to dobra metoda pisanja scenarija.

Još ako si to ti, kao što sam u ovome slučaju ja bila ta glumica, naravno da ti bude drago. Pavo je mene prvi put vidio u kazalištu i tu je primijetio nešto što mu je valjda bilo dovoljno zanimljivo da me uzme za film.

Dijana Vidušin: Lijepo je kad sami sebe iznenadite

Ugodno me iznenadilo kako su ljudi reagirali nakon filma, ima nešto lijepo u tome kako podržavaju nas Puljane

■ Kako Vam je bilo igrati Ines, raditi na filmu?

- Marinković me zvao za taj film, međutim kako on nije prošao na Ministarstvu, nije se znalo hoće li se snimati i kada će se snimati, ali je za to postojala neka jaka želja. On je bio voljan ići do kraja i učiniti sve što treba da se taj film ostvari i onda je samo došao trenutak kada smo krenuli u sni-

manje. Prethodno smo, naravno, imali pokuse.

Pa iskustvo rada pred kamerom je veliko. Mogu reći da je to ipak skroz drugi osjećaj nego sad, kada gledam film u konačnici.

Dok snimate, nemate taj osjećaj cjeline. Sve je fragmentirano, što valjda i jest ta neka čar filma. Gdje na kraju vidite konačan produkt, a u glavi imate nešto drugo, odnosno redosljed kojim ste ga snimali. Tako da mi je ste strane bilo zanimljivo glumačko iskustvo.

S osjećajima u ulozi

Za ulogu Ines nije bilo potrebno posebno se spremati. Bilo je dovoljno samo biti tamo, u toj situaciji i vjerovati u to što mislim i osjećam u danom trenutku te biti u re-

PULA, SPLIT, ZAGREB

Ima me svugdje

■ Kako kao Puljanka koja se odmalena bavi glumom gledate na pulsku kazališnu scenu danas?

- Doživljam se kao dio toga, naime, s 14 god tu sam boravila stalno. Tako da ja tu uvijek drage volje dođem i ponovno bih radila u INK da me pozovu, naravno u skladu s drugim obavezama. Ja sam nekako poput maslačka, ima me svugdje. Ni rad u Splitu ni ovaj sada u Zagrebu ne gledam kao na nešto konačno. Ne isključujem odlazak nekamo drugdje ili povratak u Pulu, ta mi pomisao daje neku mirnoću.

Inače, INK polako dolazi na svoje, smatram da će trebati još vremena, pretpostavljam i novaca za nekakav veći napredak. Možda je potrebno stvoriti stalni ansambl. Za sada su pulske glumice Lana Gojak i Helena Minić zaposlene u Istarskom narodnom kazalištu pa se, čini se, i ide u tom nekom smjeru.

laciji s partnerom.

Cvetko i ja smo se dobro sporazumjeli. Bila je to naša prva suradnja, iako smo sad kolege u »Gavelli«, ali nismo još igrali zajedno. Tako da nam je ovo bio lijep početak za zajedničko stvaranje.

■ Jeste li gotov film prvi put pogledali u Areni? Kakvo je to bilo iskustvo, s obzirom na to da ste premijeru doživjeli u rodnome gradu? Glumom se bavite odmalena, jeste li u djetinjstvu sanjali o tom trenutku?

- Da, projekcija u Areni bilo mi je premijerno gledanje i uzbuđenje je time bilo još veće. Razmišljala sam o tome kada se pojavila ta neka želja ili san da s filmom budem u Areni, ali ne mogu se točno sjetiti, iako sam sigurna da sam o tome nekad raz-

mišljala i to priželjkivala.

Ali to je nešto što ne dođe preko noći, iako, s druge strane, nekako mi je brzo došlo - ta projekcija filma u Areni, u smislu nekog priznanja. Držim da je takvo nešto potrebno svakomu glumcu. Isto tako smatram da je za to bilo potrebno da se dogodi i poklopi mnogo stvari.

Naravno, to što se to dogodilo upravo u Puli, ima jednu sentimentalnu vrijednost. Ugodno me iznenadilo kako su ljudi reagirali nakon filma, ima nešto lijepo u tome kako podržavaju nas Puljane, koji smo ta generacija glumaca, Jadranka Đokić i Boško Perić, koji su također ovjenčani Zlatnom Arenom na proteklim festivalima. Naši nas Puljani podržavaju. To je valjda poput navijača nekoga nogometnog kluba - mi smo njihovi, pa nam daju veliku podršku. Dobar je to osjećaj.

Film sad vidim drugačije

■ Kako gledate na ovu nagradu? Hoće li ona biti poticaj za daljnji rad i želite li i dalje igrati na filmu?

- Drago mi je da su ljudi nešto vidjeli i prepoznali u mojoj glumi te to i nagradili. Što će dalje biti, vidjet ćemo. Mnogo se stvari sada treba poklopiti. Ne vjerujem da ću na osnovi Zlatne Arene dobiti ili ne dobiti uloge.

Naravno, voljela bih ponovno igrati u filmu, zainteresirao me taj medij. Film sad vidim drugačije, primjećujem što na njemu funkcionira, što ne... Ne treba na filmu puno da bi neka emocija ili misao izašli van, valjda samo treba biti točan. Ne razmišljam o nekoj konkretnoj ulozi na filmu, radila bih nešto gdje me inspirira sama priča i onaj koji radi film.

■ Osim glume u kazalištu i filmu, glumili ste i plesali i u predstavi »Drugo za jedno« u režiji i koreografiji Matije Ferlina, a i igrali u spotu grupe Nola za pjesmu »Iznad oblaka« koji je također režirao Matija Ferlin. Što za Vas kao mladu glumicu znače ta iskustva?

- To »šaranje« daje mi neku ravnotežu. Iako, nije da baš svjesno idem u to, više me drugi zovu. Dobro je, naime, istraživati sebe na raznim poljima, ispitivati se. Lijepo je kad sami sebe iznenadite, to daje neku sigurnost. Izlazak iz okvira kazališta, pa i filma, daje vam slobodu izražavanja. Na poslijetku, gluma je svestrana, dopušta da se izrazi na razne načine.

ULOGA INES

Prva glavna na filmu

Uloga Ines u »Ljubavnom životu domobrana« prva Vam je glavna uloga?

- Uloga u »Ljubavnom životu domobrana« prva mi je glavna uloga na filmu. No, igrala sam već u nekim filmovima, koje publika baš nije imala prilike vidjeti, primjerice, na Akademiji u sklopu vježbi.

Glumila sam u kratkome igranom filmu, »U tišini« Luke Rukavine, koji je bio prikazan u Motovunu, ali ne i u kinima.

Debitirala sam u koprodukcijski film »Kao loš san«. S obzirom na to da me šira publika do sad nije imala prilike vidjeti, ovo je gotovo i moja prva uloga na filmu.

Dijana Vidušin u filmu Pave Marinkovića »Ljubavni život domobrana«